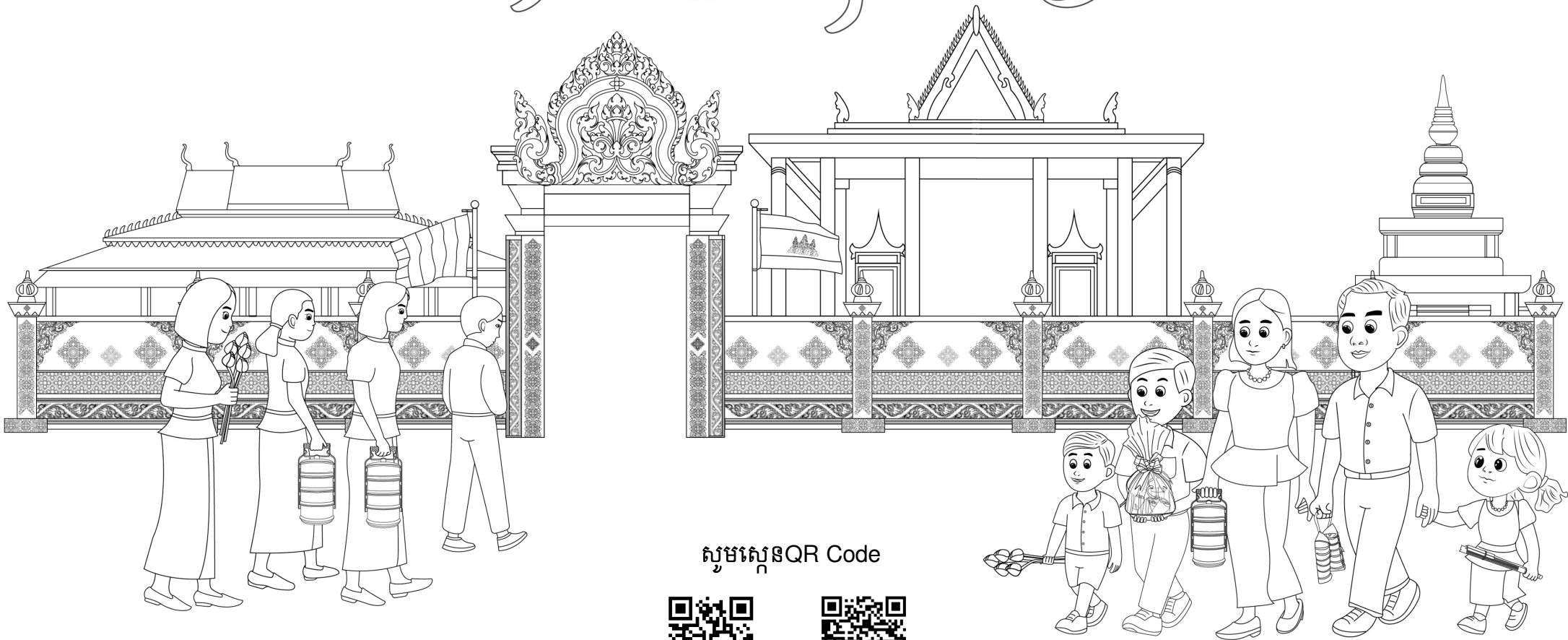

បុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ

សូមស្កេនQR Code

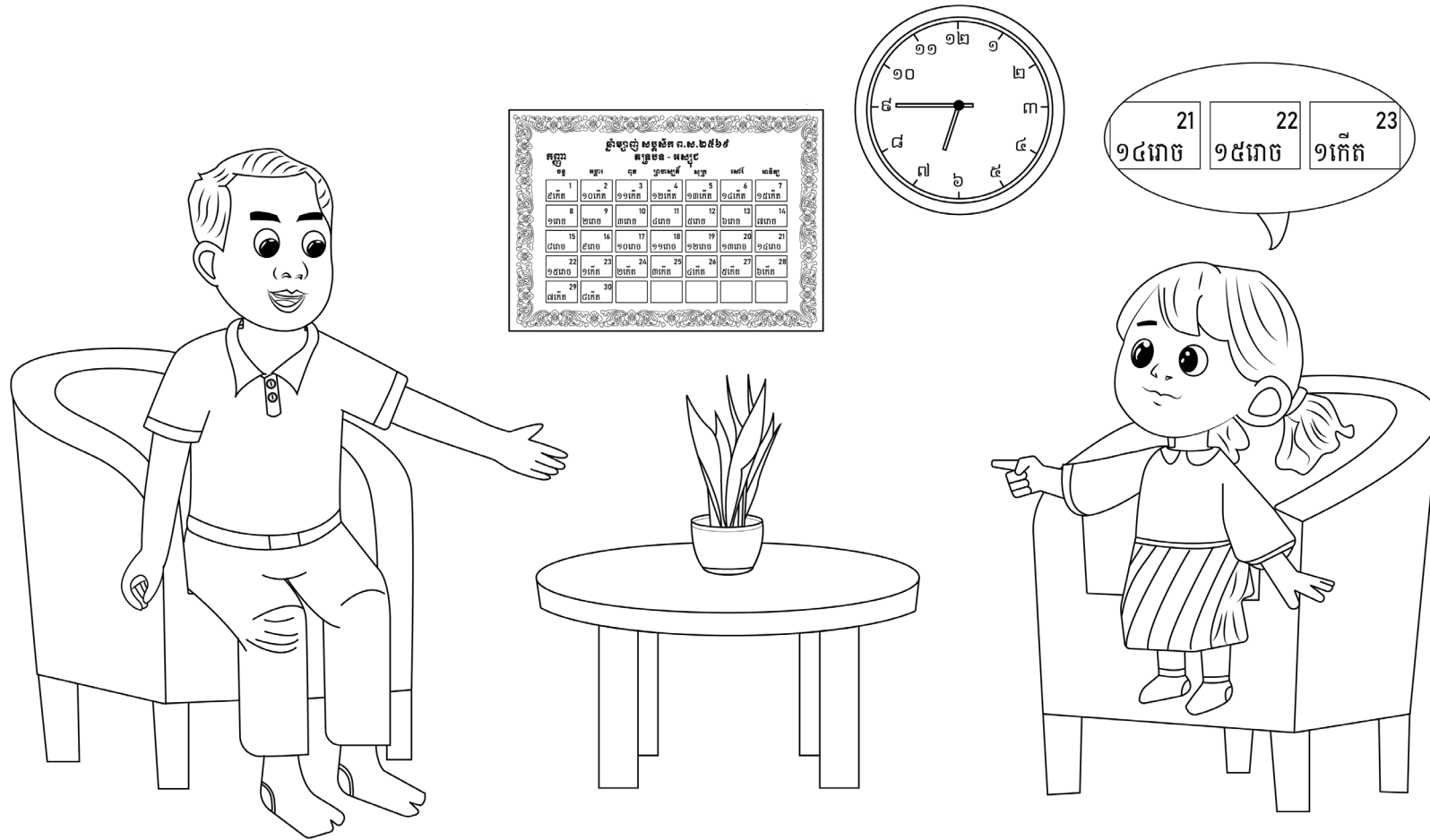

គំនូរជីវចល

ធនធានបង្រៀន

និពន្ធដោយ៖ ផាត លក្ខិណា

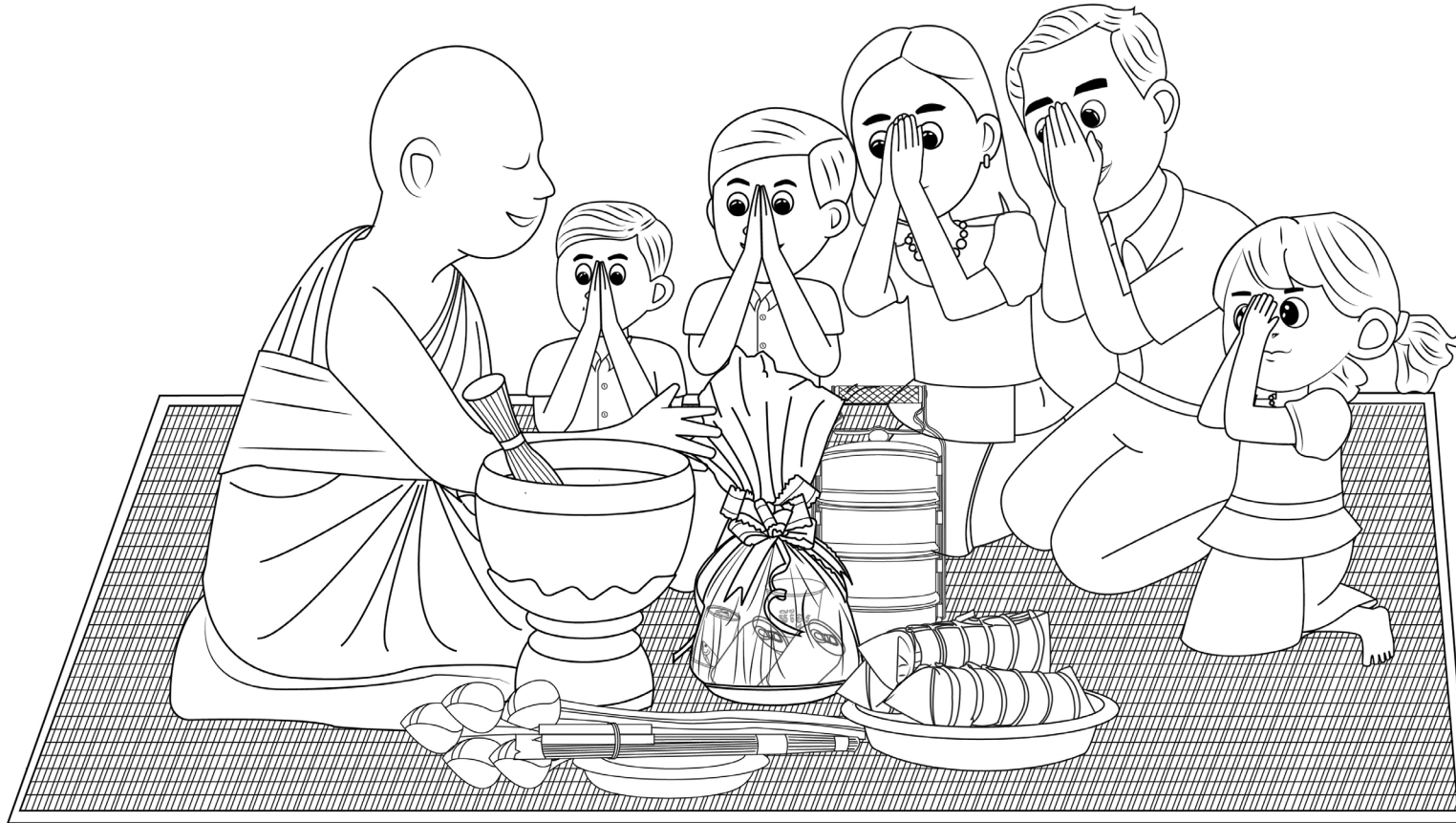
រូបភាពដោយ៖ សែម វ៉ាស៊ីន

ប៉ាស្កា «តើកូនដឹងទេថា ខែនេះមានពិធីបុណ្យអ្វី?»

«ចាសប៉ា! ពិធីបុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ ដែលមានរយៈពេល១៥ថ្ងៃ ជាពិធីបុណ្យនឹករលឹកសាច់ញាតិ ដែលបានស្លាប់របស់
ជនជាតិខ្មែរ រៀងរាល់ឆ្នាំម្តង» វ៉ាណាឆ្លើយ។

«ចុះហេតុអ្វីបានជាកូនដឹង?» ប៉ាបន្តសួរ។

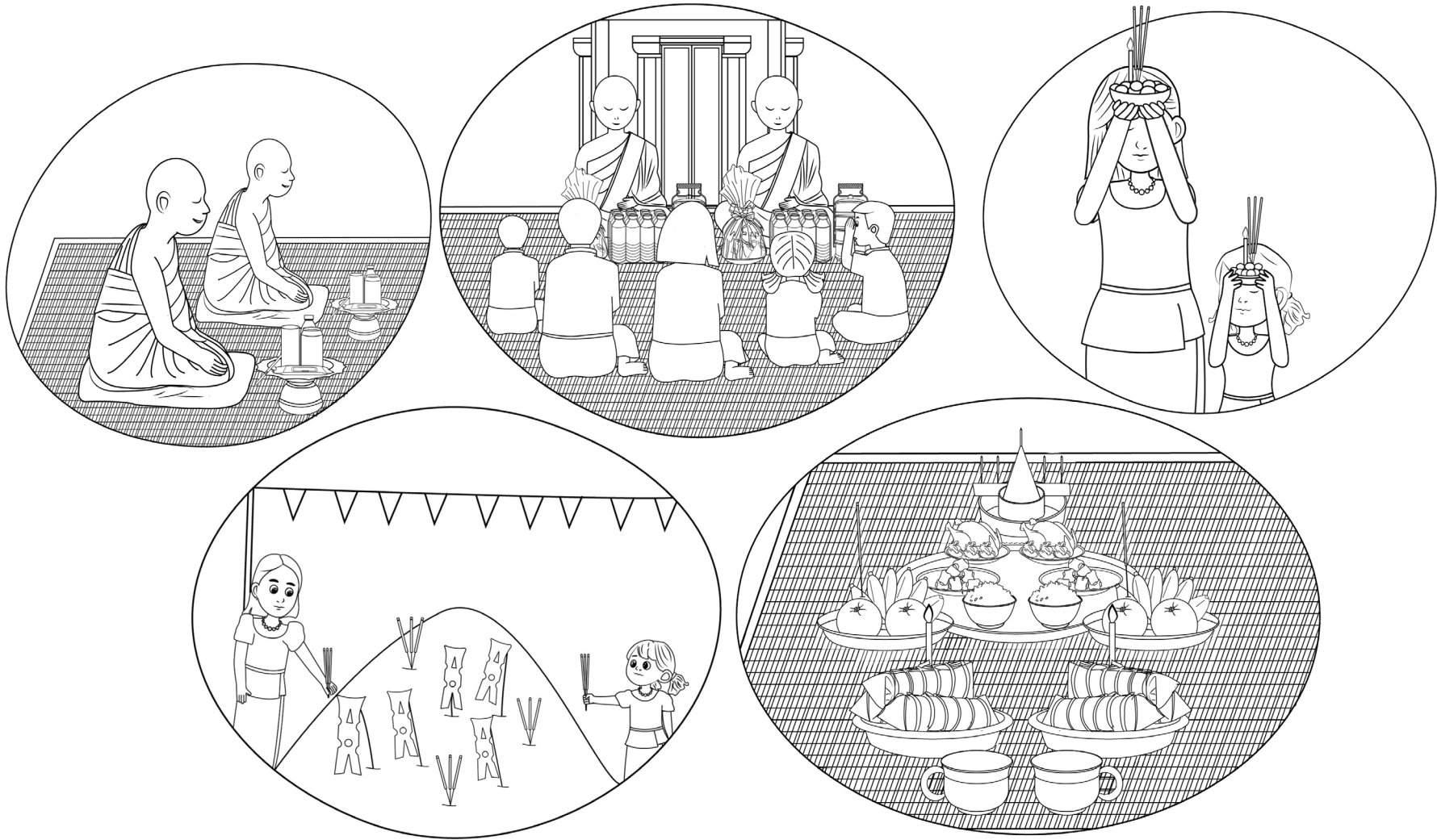

«អូ! តើកូនបានដឹងអ្វីផ្សេងទៀតដែរឬទេ អំពីពិធីបុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌ?»

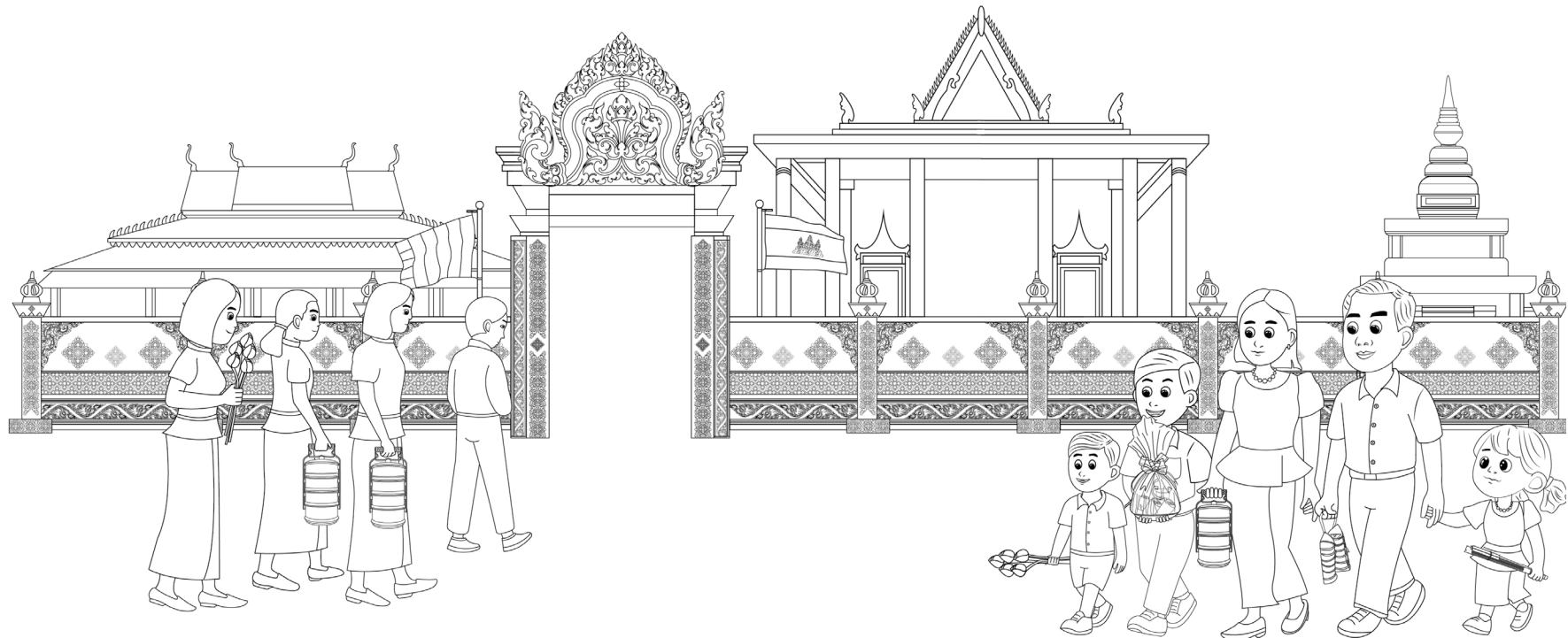
«អត់ទេប៉ា! អ្នក(គ្រូបង្រៀន)កូនតែប៉ុណ្ណឹង»។

«បាទកូន! អីចឹងចាំប៉ាឲ្យបរាស់ឱ្យកូនស្តាប់។

ពិធីបុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌកេប្រារព្ធធ្វើចាប់ពីថ្ងៃទី១រោច ដល់ថ្ងៃទី១៤រោច ខែភទ្របទ។ អ្នកភូមិនាំគ្នាដាក់បិណ្ឌ ឬ កាន់បិណ្ឌ រីឯថ្ងៃទី១៥រោចកេហៅថា ភ្ជុំបិណ្ឌ។

ពិធីបុណ្យភ្ជុំបិណ្ឌសំខាន់ៗមានដូចជា ពិធីសូត្រមន្ត បង្ហូរកូល បោះបាយបិណ្ឌ ពិធីបំបួសភ្នំខ្សាច់ និងពិធីសែនលាដ្ឋនតាជាដើម។

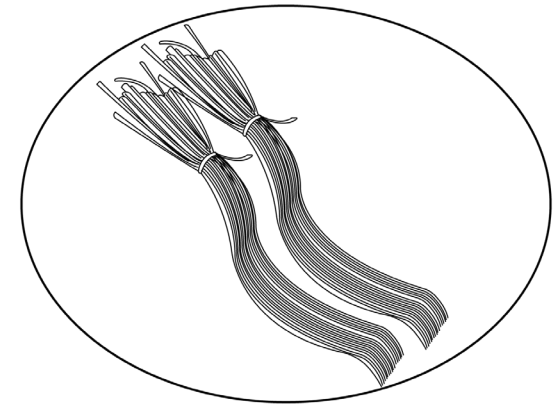
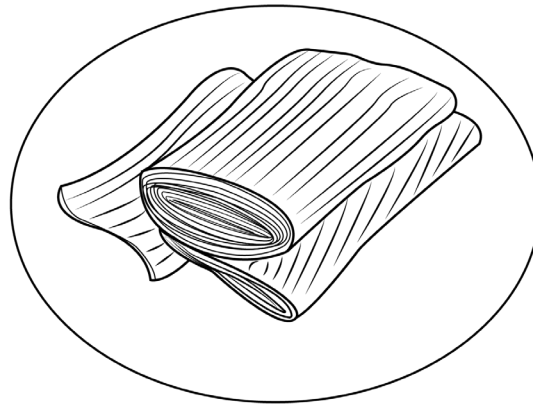
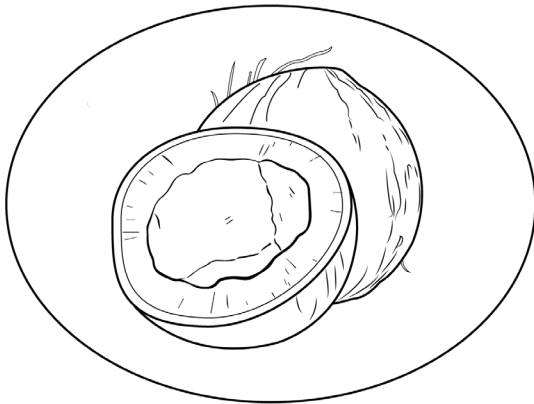
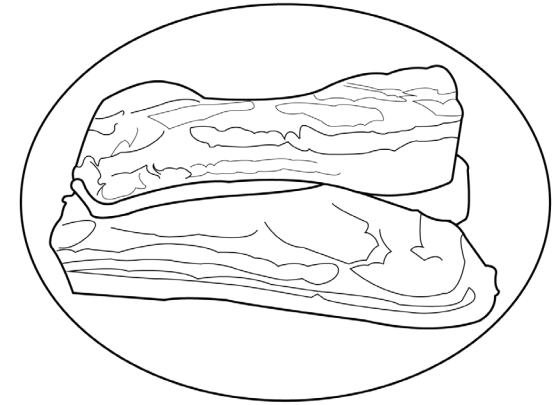
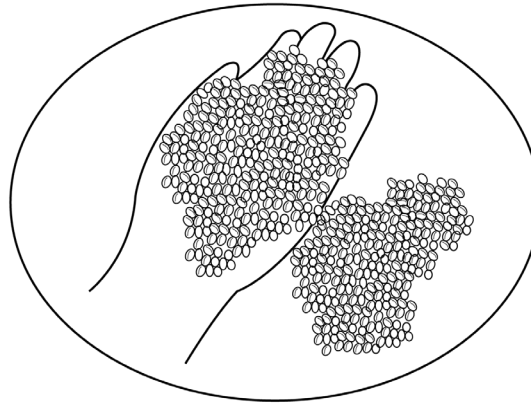
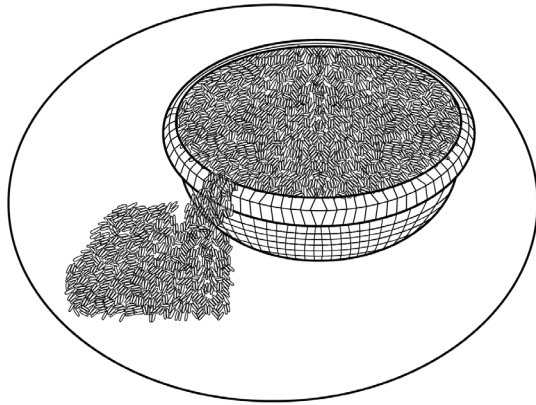

មនុស្សម្នាច្រើនកុះករយកចង្កាន់ទៅប្រកេនព្រះសង្ឃនៅឯវត្តមានដូចជា ម្ហូបអាហារ ផ្លែឈើ នំចំណីនិងគ្រឿង
 សក្ការៈបូជា។

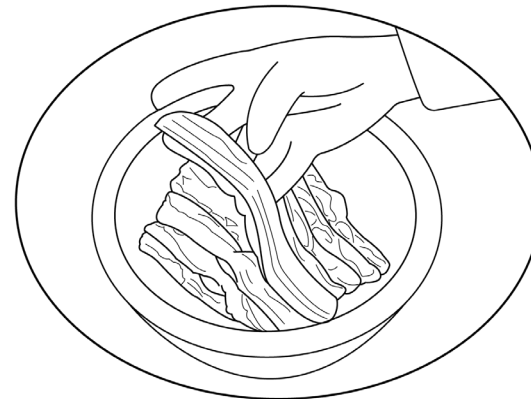
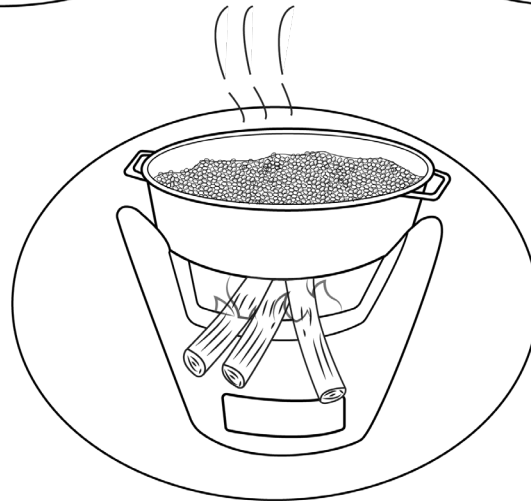
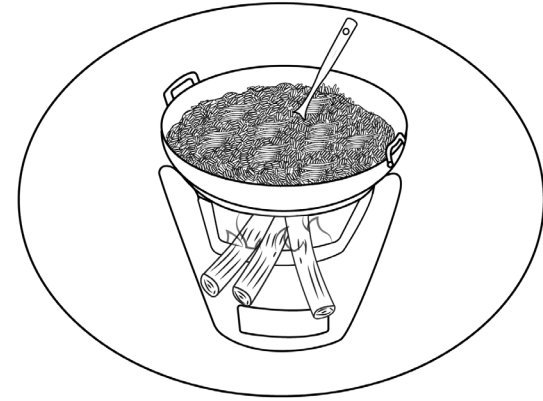
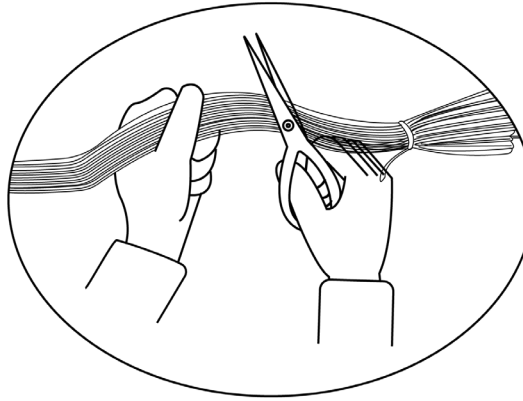
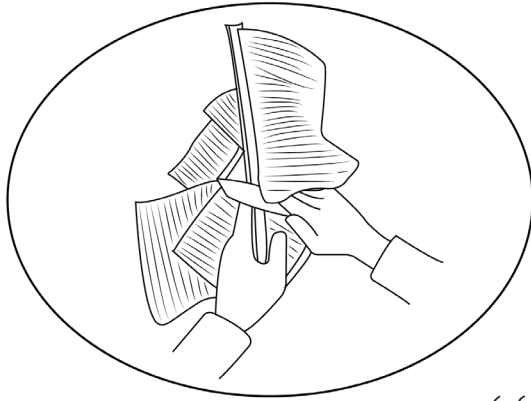
ហើយគេតែងតែថតនំខ្មែរមានដូចជា នំអន្សម(ជ្រូក នំអន្សមចេក នំកម នំបត់និងនំជាច្រើនមុខផ្សេងទៀត ព្រោះ
ជាទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីជាតិ»។

«មែនហើយប៉ា កូនចង់ចេះថតនំអន្សម(ជ្រូក ប៉ុន្តែក្មាននរណាបង្រៀនកូនសោះ»។

«តើការថែទាំអន្តរាគមន៍ (ការការព្រឹទ្ធវិធានដើម្បីឱ្យដើមឈើ?)»

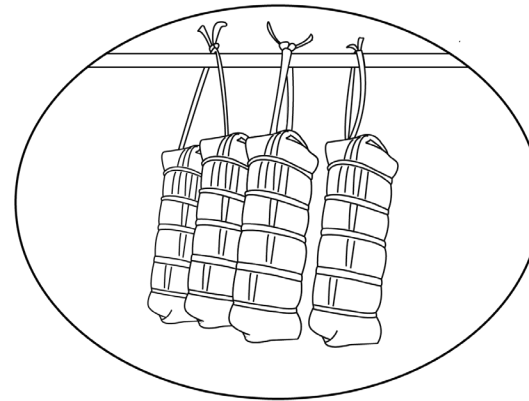
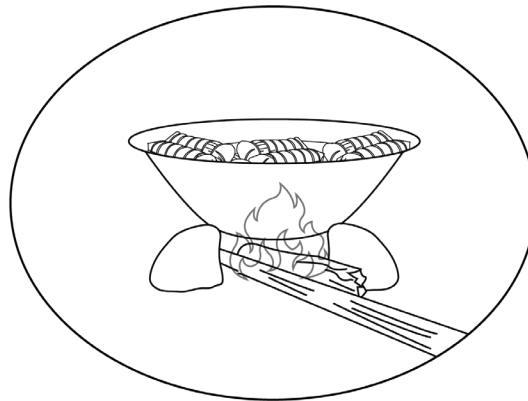
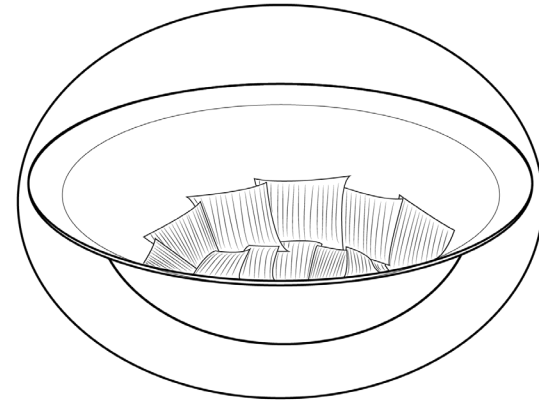
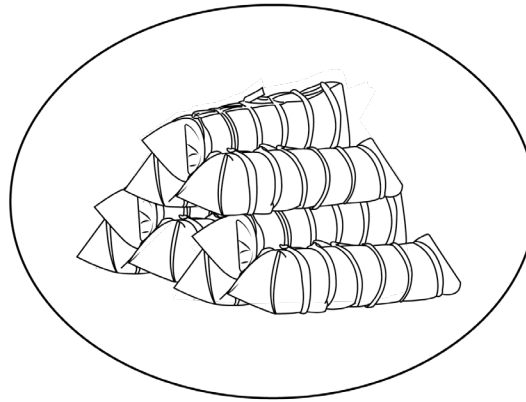
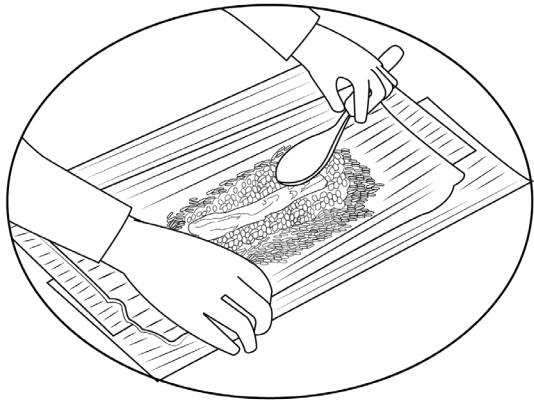
«បាទកូន! មានដូចជា អង្ករដំណើប សណ្តែកបាយ សាច់ជ្រូក ដូង ស្លឹកចេកនិងខ្សែចំណង»។

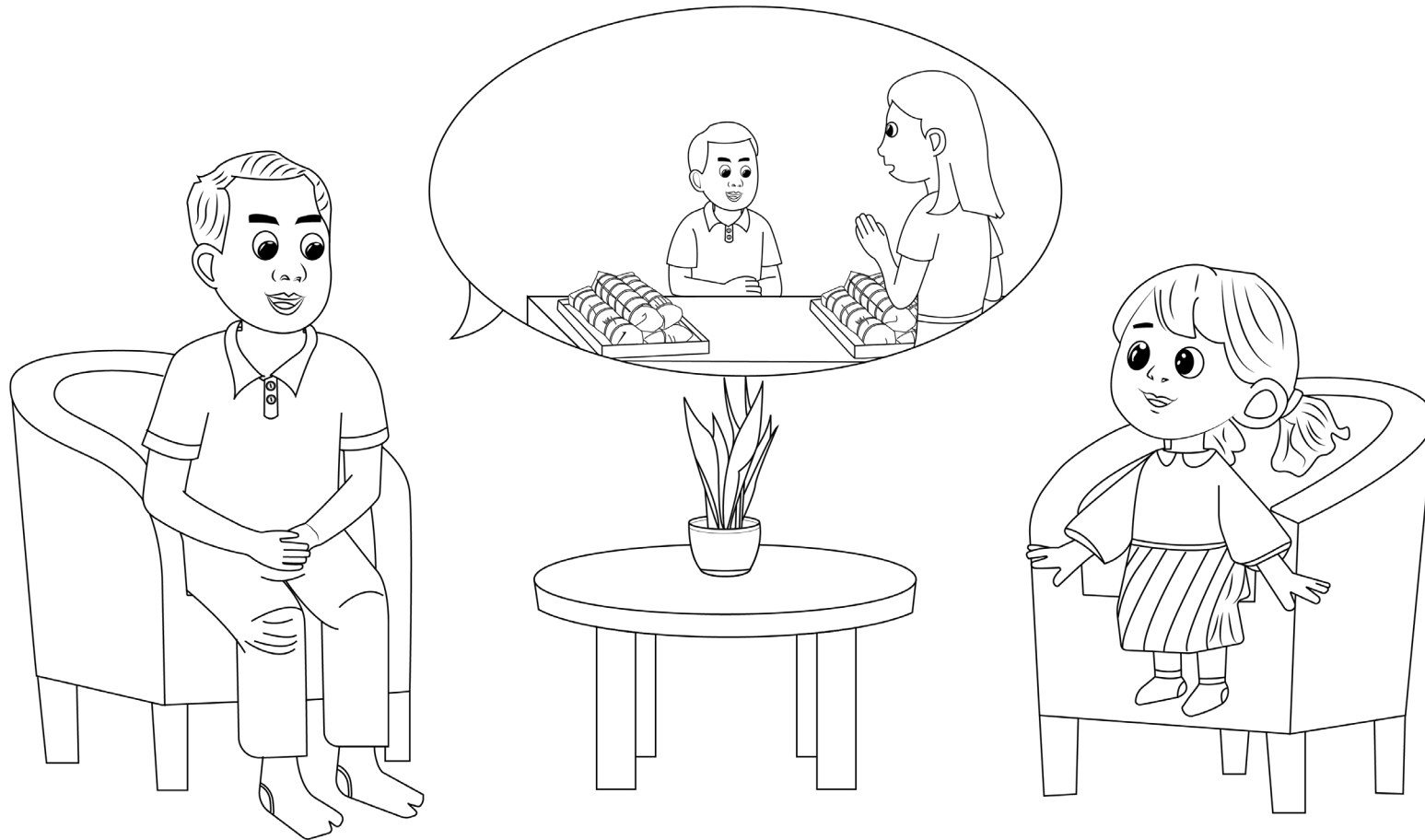
«ចុះរបៀបវេចនឹងអន្សម (ជ្រូកវិញ?)»

«បាទកូន! ដំបូងកាត់ស្លឹកចេកហាលឱ្យស្រពាបបន្តិច កាត់ខ្សែចំណងល្មមចង
រួចយកអង្ករដំណើបជាមួយដូងឱ្យមានក្លិនឈ្ងុយ។

បន្ទាប់មក ស្មោរសណ្តែកបាយឱ្យឆុយ សាច់ជ្រូកហាន់ជាចង្វាមូលល្មមសមគួរ ប្រឡាក់អំបិល ម្រេច ស្ករនិងខ្លឹម។

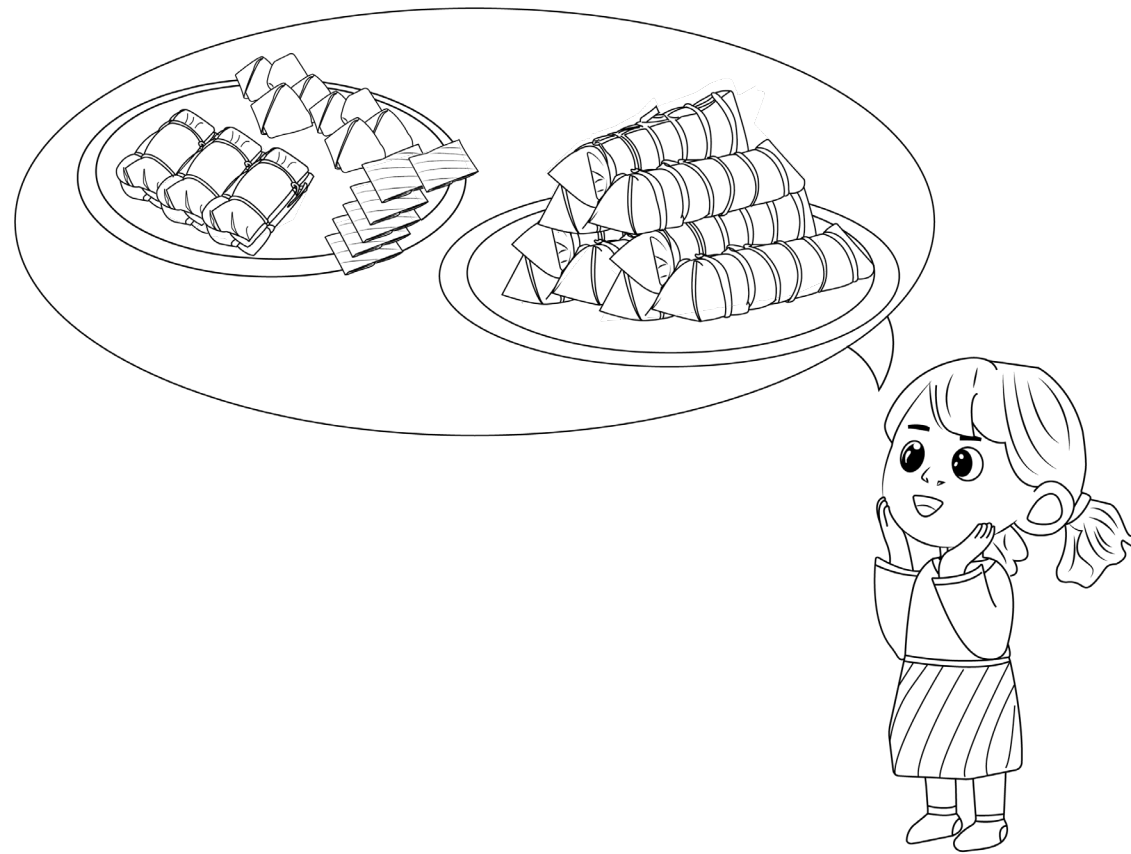
តម្រៀបស្លឹកចេកដាក់អង្ករដំណើប ដាក់សណ្តែកបាយពីលើ រួចដាក់សាច់ជ្រូក
ហើយចងឱ្យស្អាត ដើម្បីស្មោតកុំឱ្យទឹកចូល ព្រោះវាអាចបែកខូចនំ។
ចំណែករបៀបស្មោតវិញ យកស្លឹកចេកដាក់នៅបាតឆ្នាំងជាមុនសិន ទើបដាក់នំចូលក្នុងឆ្នាំង ស្មោតឱ្យពុះខ្លាំង។
ពេលស្រស់នំចេញពីឆ្នាំងឱ្យខ្សោះទឹក»។

«មុនថ្ងៃភ្ជួបិណ្ឌ ប៉ានឹងបង្រៀនកូនឆែងអន្សម(ជួក ដើម្បីកុំឱ្យបាត់បង់ប្រពៃណីជាតិខ្មែរ)។

«ចាសប៉ា! តើប៉ាចេះឆែងអន្សមដែរឬទេ?»

«បាទ ប៉ាចេះតើកូន! យាយទួតរបស់កូនគឺជាអ្នកលក់នំខ្មែរនៅឯខេត្តបាត់ដំបង
កាលពីក្មេងប៉ាតែងតែជួយយាយទួតធ្វើនំលក់»។

វាណាមានការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង!

នាងលាន់មាត់ថា «ប៉ាពិតជាអស្ចារ្យណាស់!

នៅពេលកូនចេះថតនិមិត្តរូប(ជួរ កូននឹងឮ)នឹងធ្វើនិយមន័យទៀត

ហើយកូននឹងបង្រៀនអ្នកជំនាន់ក្រោយបន្ត ដើម្បីកុំឱ្យបាត់បង់ប្រពៃណីជាតិខ្មែរយើង»។